

Er is een tijd geweest dat christelijke Papoea's aan de kust van West Papoea een afspraak maakte met elkaar. En die afspraak was: Als ik begraven word, dan moet je mijn doopbewijs in de kist stoppen. Dat is altijd makkelijk om bij te hebben op die grote reis naar de eeuwigheid.

U moet misschien glimlachen om dit voorbeeld. Toch hebben onze vrienden uit Heidelberg een reëel gevaar gezien in het feit dat mensen in dat doopwater iets magisch gingen zien. Ouders die naar het doopvont kwamen raakten zo gefixeerd op dat water van de doop, dat men overtuigd raakte dat het water zélf de zonde afwast. En dat het water echt garantie bood dat het met het kind goed kwam. Maar dan ligt er een gevaar op de loer.

Ook het volk van Israël ging er prat op dat ze besneden waren. Wij zijn Abrahams kinderen. En die heidenen, dat zijn de honden. Dat waren de onbesnedene. En men fixeerde zich op dat teken, op dat besneden zijn.

Is de doop voor u meer dan water? Dat is de vraag. Onze Heidelberger is bezorgd om het feit dat het de mensen alleen om de ceremonieën gaat. Om het ritueel.

Vraag 72 wordt gesteld om ons voor misbruik te waarschuwen. De vraag is: is het uiterlijk waterbad de afwassing van de zonden zelf? Is dat het feit zelf? Deze vraag is heel goed plaatsbaar. Want in de Roomse Kerk geloofde men dat als een kind gedoopt werd, dat in dat water genade zat vervat. Dat met dat water als het ware de genade werd ingegoten. De Heidelberger wil dan ook het misbruik aan de kaak stellen. De doop is een geweldig teken en zegel, maar het werkt niet automatisch. Uit zichzelf doet de doop niets.

In kerken van neocalvinistische traditie heb je een beetje hetzelfde probleem. De neocalvinistische traditie dat zijn vooral de gereformeerde kerken en de vrijgemaakte kerken. En die stammen af van Abraham Kuyper. En die hebben het standpunt dat: kinderen die gedoopt worden, die zijn wederom geboren. Die zijn al gelovig. De veronderstelde wedergeboorte. Mensen die zeggen: ik ben gedoopt. Wat kan mij nog overkomen? Maar het besef dat er een wedergeboorte, een dagelijkse bekering nodig is en persoonlijk geloof in de beloftes van God, dat verdwijnt helemaal naar de achtergrond.

Wist u dat het volk Israël daar ook zo vaak de fout mee inging. Kijk, de Heere had met het volk Israël een verbond gesloten. En de Heere had hen als teken van het verbond de ark gegeven. De ark van het verbond. En die ark van het verbond dat was het teken van Gods aanwezigheid. Maar als dan in 1 Sam. 4 de Israëlieten ten strijde trekken tegen de Filistijnen, dan komt er iemand op het idee om die ark mee te nemen in de strijd. En weet je waarom? Was de ark erbij, dan was God erbij. Dan zouden ze in de strijd voor liggen. Dan zou God namelijk tastbaar aanwezig zijn in de strijd. Hoor je dat? **Het teken van** Gods aanwezigheid, wordt dan verheven tot een werkelijke aanwezigheid van God. Het teken van die houten kist, dat zou dan de garantie zijn van de overwinning. En daar gaat het fout. Want zo laat de Heere zich niet gebruiken. Of misbruiken. En daarom leidt het volk van Israël een verschrikkelijk nederlaag. En de ark wordt zelfs meegenomen door de vijand. En in de tempel van Dagon gezet.

De Heere gebruikt wel tekenen, om ons te helpen. Maar Hij laat Zich er niet in opsluiten. Als je God erin opsluit ga je als het ware mee ten gronde. Net als het volk van Israël. Dat is dus een ernstige les voor ons. Je kunt niet door de wereld wandelen. En zeggen: nou ja, ik ben gedoopt, dan komt het wel goed.

Dan ga je net als het volk van Israël in de strijd tegen de Filistijnen ten gronde. Als je nou je kind ten doop hebt gehouden, dan stelt u zich toch ook niet tevreden met die doop op zichzelf? Je kan toch niet zeggen: ik heb mijn kind laten dopen. Ik ga 2 keer naar de kerk. En thuis lezen we uit de Bijbel. En de kinderen gaan naar de christelijke school en naar catechisatie. Wat wil God eigenlijk nou nog meer?

Maar dat is niet genoeg. En trouwens al die dingen die je zo even op somt, dat waren toch geen prestaties van u. Maar dat waren geschenken van God. Zodat je door die middelen heen dat teken van de doop leert begrijpen en geloven. En steeds beter leert begrijpen en geloven.

Wat wil dat water zeggen? Ergens in Nederland heb je een doopvont. En dat is niet gemaakt van zilver of steen. Maar het is een glazen doopvont. Helemaal in glas bewerkt. En onderin is er een rode vlek ingeblazen. Door een glasblazer. Met als gevolg dat, wanneer de koster het water daarin giet, het net bloed lijkt.

En dat is nu precies de doop. Dat bloed heb je nodig om gewassen te worden van je zonden. Dat doopwater wijst uit naar de Heere Jezus. En naar Zijn volkomen offer. Dat water wijst ons de weg, dat we Hem nodig hebben in leven en in sterven. Dus wie zijn kind laat dopen en het daarbij laat, die heeft uiteindelijk niets.

En antwoord 72 onderstreept dat zo intens. Dopen wil niet zeggen dat je zalig bent. Want alleen het bloed van de Heere Jezus en de Heilige reinigt ons van alle zonden. Daar verwijst de doop naar. En het geloof grijpt daarnaar. En dat doopwater wil je dan helpen te ontdekken wat nou het teken van het bloed is. Het teken is: de verzoening. Dat wil zeggen. De zoen van God. Wil je buiten het bloed bij de Vader naar binnen gaan, die zal niet binnen komen. En daarom word ook heel bewust in dit antwoord het werk van de Heilige Geest genoemd.

Waarom zouden die vrienden uit Heidelberg dat erbij hebben gezegd? Nou, de Heilige Geest, die alleen kan je de ogen openen. Die alleen kan je leren dat de doop op zichzelf geen krachten heeft. En in zichzelf ook niets doet. Kortom de Heilige Geest leert je verder kijken. Die leert je zien dat er een Vader is in de hemel. Een Vader die voor je wil zorgen. Dat leer je natuurlijk niet via de media. Maar dat hoor je vooral in de kerk. Dopen doen we altijd in het midden van de gemeente. Zodat wij allen hier in de kerk weer versterkt worden. En dan zie je gebeuren hoe de Heere, tot die baby, maar ook tot mij opnieuw zegt: Er is kracht, wonderbare kracht in het bloed van het Lam.

Nu het 2e gevaar van misbruik. Vraag en antwoord 73. Ik had het zojuist over de neocalvinistische traditie. Maar er is nog een traditie in onze kerk die kans zag, en nog steeds, om de doop te misbruiken. En dat is de hyper calvinistische traditie. Zeg maar: de extreem bevindelijke. De doop is geen leeg symbool. Onthoud dat voor je leven. Daarbij verloren gaan in het verbond is erger dan buiten het verbond. Waarom dacht je dat de Heere zo ernstig is richting de verbondskinderen van Kapernaum? Wat zegt Jezus daarover: Het zal Sodom en Gomorra dragelijker zijn in het oordeel. Nota bena. De twee meest goddeloze steden die wij ons kunnen voorstellen, zullen het minder slecht hebben dan de verbondskinderen van Kapernaum.

Er is een heel nauw verband tussen dat teken en de zaak. Het maakt echt uit of je gedoopt bent. Daarom liet ik ook Psalm 147 vers 10 zingen. *Hij gaf aan Jakob Zijne wetten, deed Israël op zijn woorden letten. Hij leerde ze in Zijn wegen wandelen. Zo wou Hij met geen volken handelen. Die moesten Zijn getuigenissen En Zijn verbondsgeheimen missen.* Het moet je wel te denken geven, dat de Bijbel best vaak spreekt over een teken, alsof het de zaak zelf is die het afbeeld. Het teken is de zaak zelf. De doop bijvoorbeeld wordt door Paulus genoemd het bad van de wedergeboorte. En tegen Paulus zelf werd gezegd, nadat hij tot bekering is gekomen: "Sta op. En laat u dopen. En uw zonden afwassen." Zie je dat. Een direct verband tussen het teken en de zaak. Dus er is een heel nauw verband tussen die twee.

Laat ik een actueel voorbeeld gebruiken. In Amerika hebben ze de doodstraf nog. Er zit iemand in zijn dodencel te wachten op de voltrekking van het vonnis. En dan komt er op een bepaald moment zijn advocaat de cel binnen. Die komt met een formulier binnenlopen en zegt: Dit is je redding. Want op dit formulier staat dat aan jou gratie is verleend. Met daaronder de handtekening van de president van de VS. Dat formulier is natuurlijk niet de redding zelf. Maar wel de garantie, dat die gevangene daadwerkelijk is vrijgesproken. En dan is de ter dood veroordeelde gevangene wel heel dom bezig als hij dat formulier gaat verscheuren. En gewoon in zijn cel blijft zitten. Zo is de doop een Goddelijke garantie.

En nu de praktijk van antwoord 73. Ik zie moeders en vaders in ons midden die hun kinderen leiden tot die wedergeboorte. Ik zie moeders en vaders die samen zich inspannen om uit de Bijbel te lezen. Zodat ook hun kinderen leven in en uit het verbond. Waarom hebben ze je dat geleerd? Omdat de doop je heen wil wijzen naar de wedergeboorte. De doop zegt: Dat kind moet bekeerd worden. En hoe wordt het bekeerd? Door de geleidelijke weg. Maar, denkt u, als God ze wil hebben, dan zal Hij dat toch allemaal wel Zelf doen? Daar hoeft ik toch niet steeds om te bidden. Hij laat niet los het werk van Zijn handen. Dat kan Hij dan toch ook zonder mij doen? Ja, de Heere doet het. Het is Zijn werk. Maar wel door u heen. Hij gebruikt u daar voor. Luther zei eens: ouders zijn de handen van God. Je kunt dan met je handen je kinderen vormen maar ook misvormen.

Ook hierin is het volk Israel ons ten voorbeeld. Een waarschuwend voorbeeld. Paulus haalt het aan om ons te waarschuwen. Paulus zegt in 1 Korinthe 10: Alle Israëlieten zijn door de Rode zee doorgesleurd. Verlost uit Egypte. Door hetwelk de doop beduid wordt. Allen in Mozes gedoopt. Maar velen kwamen niet aan in het beloofde land. Omdat ze lust tot het kwade hadden. Israël door de Rode Zee heengesleurd. In Mozes gedoopt. En genoten van de gaven van God. Maar velen bleven in de woestijn achter. Vanwege ongelooft en ongehoorzaamheid. Vanwege gemakzucht en laksheid.

We zouden eigenlijk nu 5 minuten stilte moeten inlassen. Gedoopt... Wat heb ik daar tot nu toe mee gedaan? De Heere heeft er alles aan gedaan. En Hij heeft ons van alles beloofd. De drie-enige God heeft er alles aan gedaan. En zou het vandaag dan niet de dag zijn om je voor het eerst of opnieuw aan Hem te geven? Kom gedoopte broeders en zusters. U bent getekend voor het leven. Gestempeld met het bloed van Jezus. Als je je doop leert verstaan, dan zal het te merken zijn in je leven. Uit genade ben ik zalig geworden. Niets uit mij. Alle roem uitgesloten. Het is Gods verkiezende liefde die ik nooit zal begrijpen. Mijn Jezus heeft gezorgd voor **mijn uittocht**. Uit Egypte. Verlost van het oude. En Hij heeft gezorgd voor mijn **doortocht** door de woestijn heen. En Hij onze Heere Jezus zal ook zorgen voor **de intocht**. In het eeuwig Kanaän. Heere, Wie zou U grote Naam niet verheerlijken?!